

До Шевченківського райсуду м. Києва

Позивача: Олійника Дмитра Вячеславовича,
ідент. код _____, паспорт _____,
_____ ,
засіб зв'язку –тел./факс: _____,
електрона пошта: _____

у справі № 761/23166/17 (суддя Осаулов А. А.)

ВІДПОВІДЬ НА ВІДЗИВ.

17.02.2018 р. мною засобами поштового зв'язку отримано відзиви на позов начебто Відповідача-1 (КМДА) і Відповідача-4 (ПАТ «Київенерго»).

Щодо відзиву начебто Відповідача-1 (КМДА).

Відзив надійшов від особи, яка не є відповідачем у справі. Як вбачається зі змісту позову, відповідачем у справі є Київська міська державна адміністрація. Згідно публічної інформації в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (далі ЄДР) Київська міська державна адміністрація має ідентифікаційний код юридичної особи 00022527, скорочена назва КМДА.

Департамент економіки та інвестицій Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) має в ЄДР ідентифікаційний код юридичної особи 04633423. Ця юридична особа не є відповідачем у справі.

Юридичної особи з назвою Виконавчий орган Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) в ЄДР не виявлено. Не виявлено також у ЄДР і юридичної особи з назвою Виконавчий комітет Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Постановою Кабінету міністрів України № 672 від 23.08.1995 р. «Про затвердження зразків і описів гербових печаток, малих гербових печаток, печаток без зображення Державного Герба України, бланків і табличок обласних, Київської та Севастопольської міських, районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій» затверджено відповідні зразки.

Відповідно до ч. 3 ст. 62 ЦПК довіреність від імені юридичної особи видається за підписом (електронним цифровим підписом) посадової особи, уповноваженої на це законом, установчими документами.

У справах за участі КМДА може міститися довіреність на Глуценка Дмитра Віталійовича, на якій взагалі не відображається посада особи, що її видала, прізвище, ім'я та по-батькові цієї особи; частково не відображаються підпис посадової особи, що видала довіреність, та печатка юридичної особи.

З тексту довіреності вбачається, що вона видана від імені Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), код юридичної особи 00022527. Як зазначено вище, в ЄДР цей код належить Київській міській державній адміністрації (КМДА), відповідачу у цій справі, а не Виконавчому органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), якого в ЄДР не виявлено і який не є відповідачем у цій справі. Таким чином, довіреність видано від імені юридичної особи, яка не є відповідачем у цій справі. Саму довіреність видано на представництво інтересів юридичної особи, яка також не є відповідачем у справі.

Разом із тим, довірительом від неіснуючої юридичної особи є, як зазначено у довіреності, Київський міський голова Кличко Віталій Володимирович. Серед встановлених ст. ст. 13, 17 Закону України № 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ», ст. 42 Закону України № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» повноважень міського голови відсутні право підписання рішення її виконавчого органу (п. 3 ч. 4 ст. 42), право представництво виконавчого органу (п. 14 ч. 3 ст. 42). Є лише відповідні

права на підписання рішення комітету та представництво комітету в інших державних органах. Таким чином, довіреність представляти Київську міську державну адміністрацію в частині її повноважень, як виконавчого органу посвідчено з перевищенням повноважень Київського міського голови: самого органу Київрадою VIII скликання на базі КМДА не утворено, у ЄДР як юридичної особи не зареєстровано (не перереєстровано), а законодавчо визначених повноважень на право підписання рішення виконавчого органу і його представництва у міського голови немає. Отже, матеріали справи не містять належних і допустимих доказів того, що довіреність видана безпосередньо відповідачем: посадовою особою, уповноваженою на це законом, установчими документами.

Крім того, вказана довіреність з 04.01.2018 р. взагалі є недійсною, оскільки про її дійсність зазначено протягом трьох місяців з дня видачі 04.10.2017 р.

Свої твердження про порушення предметної підсудності автор відзиву може довести шляхом оскарження ухвали про відкриття провадження у цій цивільній справі, вчиненої на підставі ст. ст. 23, 393, 1175 ЦК (мною на даний час такої не отримане). Публічно-правові спори мене та інших осіб з КМДА, як відповідачем вже вирішено у справах адміністративної юрисдикції № 2а-118/11 (2а/761/4/14), 2а-1888/10, № 761/8760/14-а (2-а/761/220/2014) та інших.

Відповідно до ч. 2, 3 ст. 264 ЦК позовна давність переривається у разі пред'явлення особою позову до одного із кількох боржників, а також якщо предметом позову є лише частина вимоги, право на яку має позивач. Після переривання перебіг позовної давності починається заново. До матеріалів справи мною додані судові рішення у вищевказаних в адміністративних справах, з яких вбачається, коли саме були вчинені адміністративні позови із частиною вимог до КМДА, які містять публічно-правовий характер (у 2007-2010 рр.), а також рішення у цивільній справі № 757/31606/15, з частиною вимоги, передбаченої ст. 393 ЦК, яку не було задоволено (позов вчинено у 2015 р.). Таким чином, строк позовної давності у цій справі не пропущено, бо така неодноразово переривалася у минулому. Крім того, моє порушене право підлягає захисту на підставі ч. 5 ст. 267 ЦК, оскільки лише справи адміністративної юрисдикції розглядалися по 4-7 років, а право на цивільний позов про відшкодування шкоди через незаконні акти КМДА виникло не раніше визнання їх такими в судовому порядку у 2014-2015 рр., бо саме на цій правовій підставі (незаконність актів КМДА) заявлено вимоги.

З розрахунку завданої мені шкоди та наданих квитанцій вбачається, що в будинку по _____ (ЖБК «Металіст», Відповідач-2) не застосовувався протягом спірного періоду 01.12.2006-30.06.2014 р. тариф на утримання будинку і прибудинкової території 0,55 грн/м² (або _____ грн/м² щомісяця при загальній площі квартири _____ м²), встановлений розпорядженням КМДА № 748 від 19.05.2000 р., бо у графі «Нараховане ЖБК» щомісяця нараховувалися, а мною сплачувалися значно завищені суми.

Щодо тарифів на інші послуги (ЦО, ГВ, ХВ), то за винятком розпорядження КМДА № 1245 від 20.06.2002 р. усі інші нормативно-правові акти КМДА, що видані та застосовані протягом спірного періоду 01.12.2006-30.06.2014 р., визнані незаконними і нечинними з моменту прийняття у справах адміністративної юрисдикції. Вивченням змісту цих нормативно-правових актів КМДА та співставленням встановлених ними тарифами із тарифами, наведеними у розрахунку завданої мені шкоди можна встановити, що саме ці тарифи КМДА (як Відповідача-1) застосовувалися іншими трьома відповідачами, оскільки саме для них (природних монополій, балансоутримувачів будинків) вони й були встановлені для розрахунків з населенням (споживачами). Підставою для позову в цій частині є встановлена судами незаконність тарифів на послуги ЦО, ГВ, ХВ, а не на теплову енергію і водопостачання (без використання внутрішньобудинкових систем) для суб'єктів природних монополій, тарифи для яких з 22.07.2010 р. (набрання чинності Законом № 2479-VI, що частково втратив чинність Законом № 763-VII) дійсно встановлювалися національними регуляторами, при цьому не конституційно утвореними. Натомість, я не є споживачем теплової енергії та водопостачання (без використання внутрішньобудинкових систем), а тарифів на послуги ЦО, ГВ і ХВ (з використанням внутрішньобудинкових систем)

для споживачів у м. Києві з 22.07.2010 р. по 30.06.2014 р. національні регулятори не встановлювали, отже продовжували «діяти» та «застосовуватися» незаконні нормативно-правові акти КМДА. Постановою Нацкомпослуг № 116 від 30.09.2011 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію ПАТ «Київенерго», на яку міститься посилання у відзиві, встановлено тариф 800,61 грн. за 1 Гкал (без ПДВ) на теплову енергію. Цим актом індивідуальної дії, державну реєстрацію якого не проведено Мін'юстом (він не є нормативно-правовим), регулюються правовідносини встановлення тарифів природній монополії ПАТ «Київенерго» для потреб бюджетних організацій та інших споживачів. Я не є ПАТ «Київенерго», якому встановлено цей тариф, не є бюджетною організацією або іншим споживачем – фізичною або юридичною особою, яка використовує теплову енергію (товарну продукцію) на підставі договору у розумінні ст. 1 Закону України № 2633-IV «Про теплопостачання». Вказаною постановою Нацкомпослуг врегульоване зовсім інші правовідносини: автор відзиву в цій частині намагається примітивним оказамилуванням відвести увагу суду від того, які саме тарифи, що застосовувалися до мене як споживача, були визнані незаконними у справах адміністративної юрисдикції, та від моменту, з якого вони визнані нечинними.

Оскільки відзив від імені КМДА подане неналежною особою, то він не може братися судом до уваги (ч. 1 ст. 78 ЦПК).

Щодо відзиву Відповідача-4 (ПАТ «Київенерго»).

Цей відповідач намагається довести, що не є суб'єктом правовідносин у даній справі, оскільки нібито лише поставляє Відповідачу-2 (ЖБК «Металіст») теплову енергію, як товарну продукцію. Таке твердження, по-перше, спростовується автором відзиву від імені КМДА, який запевняє суд, що з 30.09.2011 р. КМДА вибуло з правовідносин встановлення саме Відповідачу-4 тарифів для споживачів на послуги з централізованого опалення (ЦО) і централізованого водопостачання гарячої води (ГВ).

По-друге, як вже вказувалося вище, зміст визнаних незаконними в порядку адміністративного судочинства розпоряджень КМДА вказує, що ними регулювалися тарифи на централізовані послуги саме цьому суб'єкту природної монополії (починаючи з № 642 від 30.05.2007 р., що застосовувалося у зворотному часі з 01.12.2006 р. і закінчуючи № 857 від 31.05.2011 р., що застосовувалося по 30.06.2014 р. включно).

По-третє, стосовно періоду до/після 26.04.2014 р. (набрання чинності Законом № 1198-VII) постановою Верховного Суду від 15.02.2018 р. № 910/973/16, обов'язкової для врахування судами (ч. 4 ст. 263 ЦПК) викладено висновок, що саме Відповідач-4 (як виконавець послуг) був зобов'язаний укласти прямі договори на послуги з центрального опалення та гарячого водопостачання із безпосередніми споживачами цих послуг (фізичними та юридичними особами) або балансоутримувачами та вчинити інші дії, передбачені законодавством України. Водночас, неможливість як до, так і після 26.04.2014 р. виконання зобов'язання з боку Відповідача-2 полягає у законодавчій забороні укладати з мешканцями, власниками та орендарями (споживачами послуг) договорів на надання послуг з централізованого опалення та постачання гарячої води за відсутності відповідної ліцензії, якою у Відповідача-2 не було і немає.

Відсутність договору та нарахувань за послуги ЦО і ГВ не є підставою для відмови у відшкодуванні шкоди, яка є деліктним зобов'язанням. При цьому, ст. 1175 ЦК унормовано лише коло суб'єктів, якими відшкодовується шкода, а не коло суб'єктів, які цю шкоду завдали у результаті прийняття незаконного акту. У даному випадку Відповідачем-4 завдано шкоди у результаті безпідставного застосування незаконних актів КМДА, а тому я маю право вимоги до усіх відповідачів на підставі ст. ст. 393, 1175 ЦК з відшкодуванням як за рахунок кола суб'єктів, визначених ст. 1175 ЦК, так і до яких таке право вимоги існує за ст. 393 ЦК, за відсутності факту перерахунку з боку останніх.

Відзивів з боку Відповідача-2 (ЖБК «Металіст») та Відповідача-3 (ПАТ «АК Київводоканал») мною не отримувалося.